

Romeinse Rijk.

Ook in onze 20e eeuw is er reeds eerder een plan voor gemaakt. Tussen de beide wereldoorlogen kwam de bekende Franse staatsman Aristide Briand met zijn plan voor een Europese Unie, doch dit geraakte in het vergeetboek.

Wanneer ik lees van ontmoetingen tussen de Gaulle en Aduamer komen mij echter vaak Briand en Stressemann in gedachten. Het plan voor een Pan-Europese Unie had Briand in 1929—1930, doch reeds in de jaren 1921—1922 vond Poincaré, president van de Frans: Republiek van 1913—1920, hem teveel Europees en te weinig Frans. Als gevolg hiervan nam Briand, die in het begin van het presidentschap van Millérand in het door hemzelf gevormde kabinet minister van buitenlandse zaken was, op 12 januari 1922 zijn ontslag.

Op 9 mei 1960 werd door Luxemburg ter herdenking van de 10e verjaardag van het Plan-Schumann een herdenkingszegel van 2½ Fr. uitgegeven, dat met een bijzonder stempel op de eerste dag van uitgifte werd afgestempeld. Dit stempel toont het hoofd van Schumann, oprijzend uit de zeesanden, welke de E.G.K.S. vormen. Gelijktijdig met dit zegel werd ook een zegel van 5 Fr. uitgegeven met een afbeelding van de eerste Europese school in Luxemburg.

Het vreemde is nu, dat er voor dit laatste zegel bij de Europa-verzamelaars meer belangstelling bestaat dan voor het eerste, waar toch de letters CECA (Communauté Européenne du Charbon et de l'Acier) als een monogram in zijn verwerkt.

Hoewel men een verzameling Europa-zegels meestal begint met de door Italië op 30 mei 1949 uitgegeven E.R.P.- (European Recovery Program) zegels, zou ik er de voorkeur aan geven de door Luxemburg op 25 mei 1951 uitgegeven serie „Europe unite“, beter bekend als de „wegeschaaltjes“ als de eerste Europazegels te zien.

Tussen 25 mei 1951 en 15 september 1956 toen de eerste werkelijke Europa-zegels in de zes landen van de E.K.G.S. verschenen, zijn meerdere zegels uitgegeven die men meent in een Europa-verzameling te moeten opnemen. Ik zie echter niet in wat Europese sportkampioenschappen, waarvoor zelfs door landen achter het ijzeren gordijn postzegels worden uitgegeven, in z'n verzameling doen. Wil men zijn Europa-verzameling een zo breed mogelijke basis geven, zoek dan naar zegels met afbeeldingen van Karel V, Napoleon en Overgeens zijn er ook anderen dan Briand en Schumann geweest, die de Europese eenheid hebben gepropageerd.

zoals de Belg Coudenhove-Kalergi en niet te vergeten Winston Churchill. Het was deze laatste, die in een op 19 september 1946 door hem in de universiteit van Zürich gehouden rede aandacht om met steun van Engeland een soort Verenigde Staten van Europa te vormen en uiteindelijk eens de oude Frans-Duitse vijandschap te begraven.

In januari 1948 verklaarde de Engelse minister van buitenlandse zaken, dat de tijd voor een verenigd West-Europa rijp was.

Ook het door de toenmalige minister van buitenlandse zaken van de Verenigde Staten van Noord-Amerika, George Marshall, op 5 juni 1947 gelanceerde en naar hem genoemde Marshall-plan, gaf aanleiding tot het uitgeven van postzegels. Deze behoren zeker in een Europa-verzameling te worden opgenomen. We kunnen gerust zeggen, dat uit dit plan de Europese economische samenwerking is ontstaan.

Op 16 april 1948 werd te Parijs een desbetreffende overeenkomst getekend die als OEEC bekend kwam. De politieke betekenis van deze overeenkomst was tweevoudig, want aan de ene kant bevestigde deze op een zelf zelf helpen en aan de andere kant op wederzijdse hulp.

VERVOLG VAN PAG. 2

nere golflijnen dus — die zijn te vinden in het gebied van de röntgenstraling. Een röntgenstralen-microscopie dan? Men heeft er over gedacht, maar helaas bestaan er geen lenzen die röntgenstralen van hun baan afbuigen, zoals een glaslenze dit met de lichtstralen doet, al heeft men metige vergrotingen welen te realiseren met behulp van een bijzondere toepassing van spiegels.

Elektronen in plaats van licht. Weinig had men op dat moment nog kunnen vermoeden, dat men elektronenstralen inplaats van lichtstralen zou kunnen gebruiken; dat een elektronenbundel zich zou kunnen gedragen als een lichtbundel en dat ook daarmee het afbeelden van voorwerpen mogelijk zou zijn. En toch zou dit later inderdaad mogelijk blijken.

In het jaar 1924 had de Franse natuurkundige De Broglie de even stoutheit als verbaazingwekkende mening geuit dat deeltjes die in beweging zijn een golf karakter zouden vertoluen. Elektronen zouden dus — wonderlijk genoeg — een zekere golfengte bezitten, juist zoals lichtgolven en volgens de theorie zou deze golfengte kleiner worden naarmate de snelheid van het elektron groter werd. De bewering van De Broglie werd twee jaar later ook door het experiment bevestigd en men slaagde er zelfs in golfengten van elektronen langs experimentele weg te bepalen. Wanneer de elektronen een voldoende hoge snelheid bezaten — wanneer dus een voldoende hoge spanning werd gebruikt voor het voortbrengen van de elektronenstraal — waren deze golfengten aanzienlijk kleiner dan die van het licht, wat uiteraard zeer welkom was.

Oplossing puzzel 65

Horizontaal: 1, 33 en 58: Wraak is honing in den mond maar vergif in t' hert; 11, raar; 12, even; 13, Gd; 15, Lambek; 17, II; 18, nis; 20, ploem; 21, sul; 22, eeuw; 24, nor; 25, Cho; 26, kei; 27, aha; 28, nar; 31, Ems; 37, Ella; 38, gut; 39, e.p.; 41, dertien; 43, mm; 44, aam; 46, riant; 47, pee; 48, avel; 50, Lee; 51, boni; 52, laken; 53, garen; 54, nee; 57, cie.

Verticaal: 1, Wagner; 2, ar; 3, aal; 4, kaap; 5, Irmin; 6, heier; 7, oven; 8, nek; 9, in; 10, gallon; 14, die; 16, boos; 17, lui; 19, sukde; 21, slamat; 23, wereld; 25, chemin; 28, nn.; 29, amarij; 30, an-gina; 32, s.a.; 33, ideal; 34, nier; 35, diuet; 36, Romein; 40, pavana; 42, tael; 43, meneer; 45, maker; 47, porie; 49, leeg; 51, Bach; 55, af; 56, in.

Prijswinnaars

1. (f 15,—) J. Kooke, 2933.
2. (f 10,—) V. de Araujo, ENAF.
3. (f 7,50) J. W. Knulst, 2531.
4. (f 5,—) J. C. Adriaal, 2121.
5. (f 5,—) H. Sant, 2969.
6. (f 5,—) P. C. Zeelenberg, 9410.

Onze gelukwensen!

HUWELIJKEN (bedrijf Maanweg):
 Met J. Bloemink, d.d. 5-10-1961; K. W. Smink, Gereedschapruim, met mej. M. L. van Houten, d.d. 30-10-1961; mej. M. J. van den Arend, Personeelszaken, met G. Duijverman, d.d. 24-10-1961.
 P. A. Verbaas, Radiontase, met mej. J. Schreiders, d.d. 8-11-1961.
 W. Dorst, Inkoop, met mej. B. I. Vis, d.d. 26-10-1961.
 J. N. de Groot, Meubelmakerij, met mej. J. P. de Goederen, d.d. 23-11-1961.

HUWELIJK (Utrecht):
 A. Westerhout, Montage Abstederdijk, met mej. M. Schell, d.d. 4-11-1961.

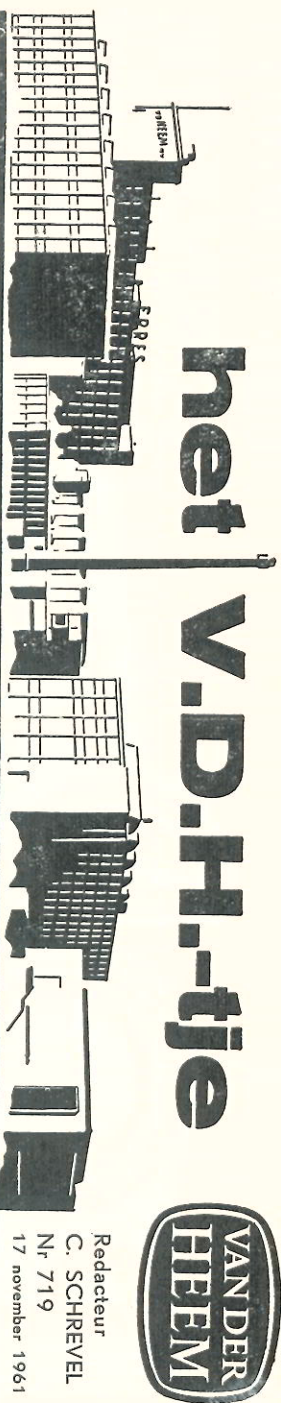
GEBOREN (bedrijf Maanweg):
 Gustaaf O. zoon van L. L. M. Vermeulen, Draalrij, d.d. 1-10-1961; Hanna, dochter van M. Eilbracht, Solexmotorontase, d.d. 5-10-1961.
 Dennis W. zoon van J. Strengholt, Technische Dienst HBW, d.d. 21-10-1961; Johannes P. J. zoon van A. Q. Brouwer, Hoofdboekhouding, d.d. 22-10-1961.
 Eduard, zoon van P. T. Seizinger, Meubelmakerij, d.d. 17-10-1961.
 Peter A. zoon van S. L. J. Groeneveld, TV-Montage, d.d. 10-10-1961; Maria M., dochter van G. P. Timmermans, Laboratorium Elektronische Apparaten, d.d. 10-10-1961; Annemarie, dochter van G. Kalsbeek, TV-Montage, d.d. 11-10-1961.
 Sebastiaan, zoon van Th. G. Belfersbergen, Constructiebureau Telecommunicatie, d.d. 30-10-1961; Alida, dochter van F. Poppen, TV-Montage, d.d. 30-10-1961.

GEBOREN (Utrecht):
 Fredenka, dochter van H. van Dungen, Gereedschapmakerij, d.d. 3-10-1961; Clansia H., dochter van K. v. d. Kooij, Montage Abstederdijk, d.d. 4-10-1961.
 Engelina, dochter van J. C. Morren, Montage Abstederdijk, d.d. 3-10-1961; Ronald, zoon van P. B. Roerhorst, Stampen, d.d. 11-10-1961; Margriet, dochter van F. A. Zanaberg, Machineverste, d.d. 12-10-1961.

Hartelijk dank!

Het comité Ziekentrost zeg ik hierbij hartelijk dank voor de mooie bloemen, die ik gedurende mijn ziekte heb ontvangen.
 Mevr. M. P. de Groot, Transistorfabriecge.

Op deze wijze wil ik Ziekentrost hartelijk dank zeggen voor de mooie bloemen, die ik na mijn ongeluk mocht ontvangen.
 C. Willems, Transistorfabriecge.

het V.D.H.-tje

Redacteur
 C. SCHREVEL
 Nr. 719
 17 november 1961

TV 5627, EEN CHARMANT TOESTEL

Het is ons een groot genoegen en de televisie-ontvanger TV 5627 te mogen voorstellen. Op de Firato waren reeds enkele modellen van dit charmante toestel te bewonderen. Enkele weken geleden is met de produktie een begin gemaakt.

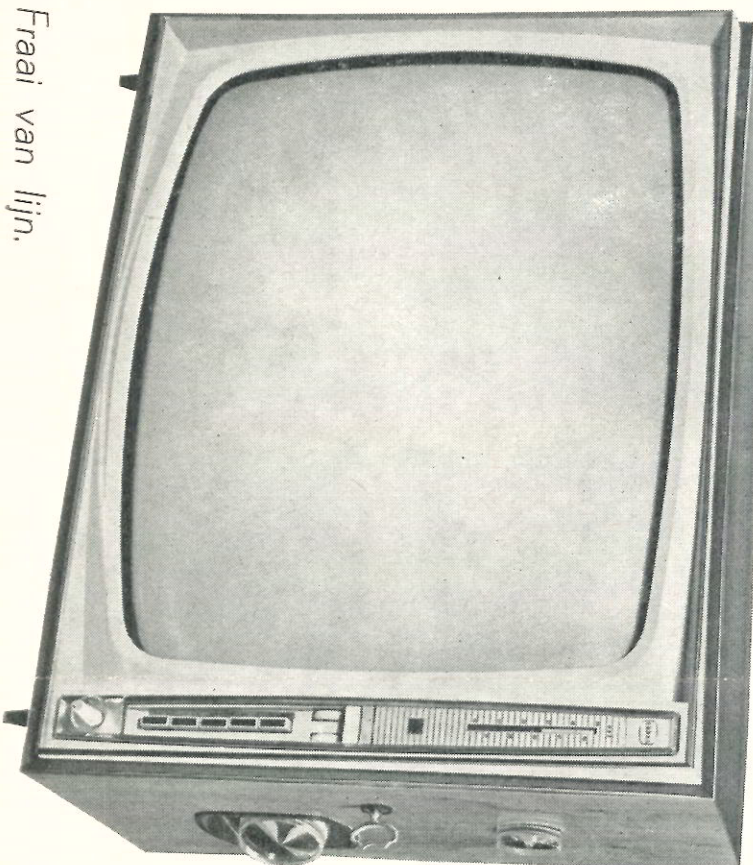
De laatste jaren komen er steeds meer zogenaamde asymmetrische toestellen op de markt, waarbij de beeldbuis niet in het midden van de kast is aangebracht, maar naar links of rechts is geplaatst. Naast de beeldbuis is dan een 10 x 15 m brede strook vrij, waar de bedieningsorganen en de luidspreker zijn ondergebracht. Deze moderne asymmetrische toestellen zijn weliswaar fraai van lijn, maar vrij breed en daardoor niet in elke flat of kleine woning geliefd. De TV 5627 zoude wij verrijnd asymmetrisch willen noemen; slechts een smalle strook van 3,5 cm is naast de beeldbuis vrijgehouden.

Deze televisie-ontvanger is geschikt voor ontvangst van de UHF-band. Zoals u waarschijnlijk bekend is worden de meeste televisieprogramma's in de band I en III uitgezonden. Hier is echter slechts plaats voor 10 kanalen en dus geen plaats voor nog meer televisie-programma's.

Men heeft daarom een tweede frequentiegebied (UHF) vastgesteld, waar plaats is voor 40 kanalen. Het zal duidelijk zijn, dat voor het afstemmen op een van deze 40 kanalen een duidelijk afleesbare schaal gewenst is. In de strook naast de beeldbuis is bij deze televisie-ontvanger een duidelijke schaal aangebracht, waarop de 40 kanalen staan gemarkeerd. (Ongeveer als bij een thermometer).

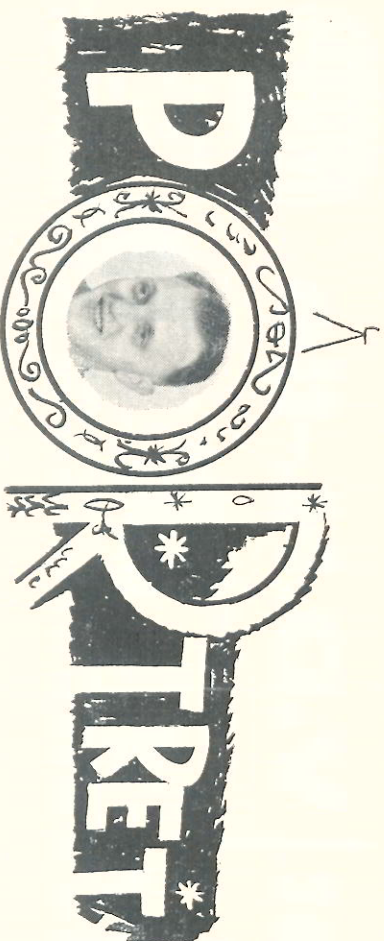
Voor het zilverre afstemmen is de afstemknop voorzien van een fijnafstemning. Onder deze schaal is een versterkte aangebracht waarachter de cijfers van de VHF-kanalen (band I en III) zichtbaar zijn.

De kanalenindicaties nemen de heft van de hoogte van het toestel in. Hieronder bevindt zich een jaloerietje, waarachter de bedieningsknoppen weggelaten kunnen worden. De jaloerietje kan alleen naar boven worden weggeschoven, indien u dit toestel met de bijbehorende sleutel ontsluit. Achter deze jaloerietje bevinden zich de netschakelaar, UHF-schakelaar voor de omschakeling van VHF of UHF, filter voor verzachting

Fraai van lijn.

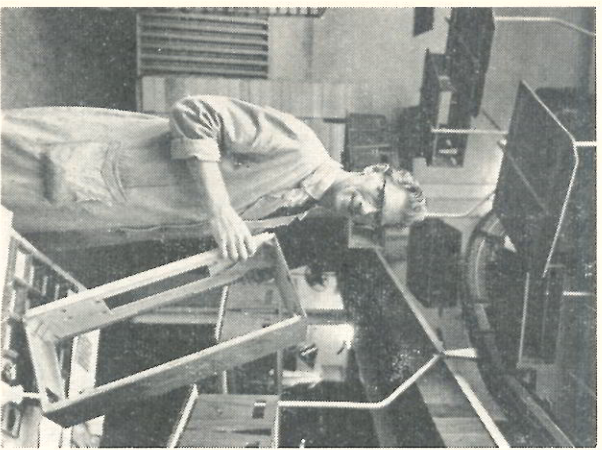
1. Ontvangstmogelijkheden: CCIR-systeem: 10 kanalen VHF en 40 kanalen UHF.
2. Rechthoekige beeldbuis, 53 cm diagonaal, vlaksehermtypet.
3. Bedieningsorganen voor volume, contrast, kanaalkeuze, afstemming, verticale synchronisatie, helderheid. Bovendien 5 druktoetsen voor beeld- en geluidcorrectie, UHF en netschakelaar, die ontgeankelijk gemaakt kunnen worden door afsluitbaar rol-inlijke.
4. Automatische horizontale synchronisatie.
5. Automatische regeling van de beeldbreedte en de beeldhoogte.
6. Automatische versterkingsregeling.
7. Automatische synchronisatie storingsonderdrukking.
8. Geluidstoringsonderdrukking.
9. Automatische instelling van het zwartniveau.
10. 20 buizen, waaronder de nieuwste typen, zoals FCC 189 en EPF 183, 5 halfgeleiderdioden.
11. Kastafmetingen: breedte: 60 cm; hoogte 43,5 cm inclusief poofjes; diepte 28 cm (zonder kap);
12. Kastuitvoeringen: hoogglans (krasvast polyester); Zwreeds naturel.
13. Aansluitingsmogelijkheden: antenne VHF, antenne UHF en extra luidspreker.
14. Netspanning: 220 volt wissel- en gelijkspanning.
15. Verbruik: 180 watt.
16. Gemakkelijk te servicen wegens uitklapbaar chassis.
17. Mogelijkheid om op eenvoudige wijze de korte poofjes door langere te vervangen.

Het Utrechtsche ondernemingsraadshid W. P. van Bennekom is ruim 7 jaar bij Van der Heem Abstederdijk in dienst. Eigenlijk is hij een Amsterdammer in hart en niere, waar hij heeft gewoond tot hij bij Van der Heem zijn kans schoon zag. En nu kan hij ook de stad Utrecht zeker waarderen. De overgang heeft hem geen moeilijkheden gebracht. Hij is wel zo reëel dat hij zich op zijn plaats kan voelen daar waar hij voor zijn gezin een redelijke bestaansmogelijkheid aanwezig acht.

Oorspronkelijk komt hij niet uit het metaalvak; hij heeft het kruideniers-vak beoefend. Evenwel is hij nu aan zijn werk verknocht. Als stamper achter de grote 125 ton pers heeft hij zijn sporen al aardig verdiend. Iets wat namelijk niet door iedereen kan worden gedaan, presteert Van Bennekom; hij stelt „zijn machine“ zelf in voor nieuw werk.

Sinds de nleuwe ondernemingsraad gekozen is, maakt de heer Van Bennekom hiervan deel uit namens de on-georganiseerden. Hij heeft deze taak graag op zich genomen. Enerzijds omdat hij het leezzaam voor zich zelf vindt: „je krijgt op veel zaken een andere en betere kijk, doordat je er zo direct mee te maken hebt“. Anderzijds, en niet minder belangrijk, omdat je

De controle van radiokasten is bij de heer J. Vermelden van de Meubelmakerij in goede handen. Donderdag 23 novem-ber a.s. is het 12½ jaar geleden dat hij bij Van der Heem in dienst trad. Profi-ciaal!

heid te beoordelen, noch positief er aan te werken.

Naast deze min of meer zware taak, zoekt Van Bennekom op gezette tijden zijn ontspanning. Deze vindt hij vooral als tenor in een zangvereniging van „Werkspoor-lieden“ en als enthousiaste toneelspeler in de VDH-toneelvereni-ging. Zou hij bij VDH Den Haag werk-zaam zijn, gegarandeerd dat dan het mannenkoor een tenor rijker was. De hengelsport mag de heer Van Beek eveneens graag beoefenen. Het verwon-dert ons daarom niet dat hij vertelt zijn medewerking te hebben verleend aan de oprichting van een VDH-visclub.

Denkt u nu niet dat hij met dit alles zijn gezin zou vergeten. Als vader van 3 zoons weet hij wat zijn taak op dit punt is. Hij deelt met zijn vrouw de me-niging dat de kinderen tot zelfstandigheid moeten worden opgevoed. Zijn oudste zoon weet dan ook al aardig zelf zijn vrije tijd te vullen. Er steekt namelijk een goede handelsgeest in deze knaap, die de opbrengst goed weet te benut-ten. Af en toe een extraatje voor moe-der en de rest om zijn gitaarlessen te bekostigen. Voorwaar een goed streven van ouders om hun kinderen voor de muziek enthousiast te maken.

AANVANKELIJK HOFVERMAAK VAN LICHTMICROSCOOP TOT ELEKTRONENMICROSCOOP

Het gaat dus om méér details: de vergroting interesseert ons alleen in zo-verre zij een nuttige vergroting is. En bij het verkrijgen van meer details gaat op de duur niet zozeer het ver-groterend vermogen een rol spelen, als-wel het zogenaamd „scheidend ver-mogen“. Onder die term „scheidend ver-mogen“ verstaat men het vermogen van de microscoop om twee vlak bij elkaar gelegen stippjes nog als twee aparte, aan elkaar gescheiden stippjes waar te nemen en niet als één enkele, min of meer vage, vlek.

Tussen de twee hierboven afgedrukte zwarte lijnen bevindt zich een onder-breking. Houdt men de pagina op één of twee meter afstand van het oog, dan ziet men deze onderbreking niet meer, het geheel lijkt één lijn te zijn. Het eindpunt van de ene lijn en het begin-punt van de andere ziet men niet meer als twee afzonderlijke punten, ze zijn niet meer van elkaar gescheiden. Het „scheidend vermogen“ van ons oog is dan te kort geschoten.

Met de beste microscoop voor zicht-baar licht kunnen we twee punten die ongeveer 0,25 micron (1 micron is 1/1000 mm) van elkaar af liggen nog juist gescheiden zien.

Dat het scheidend vermogen van de lichtmicroscoop niet verder te verhogen is en dus een grens is bereikt, is niet een gevolg van de technische onmacht van de lenzenlijpers, maar een gevolg van het feit dat het zichtbare licht, waarvan we gebruik maken, te groot van aard is. Anders gezegd, dat de golf-lengte van dat licht niet klein genoeg is.

Steeds kleinere golfengte Hoe vreemd het op het eerste gezicht misschien moge schijnen, het „zien“ van een voorwerp heeft iets met de golfengte

te van het licht te maken. Het voorwerp dient namelijk de golfbeweging ervan te beïnvloeden. Er behoort zelfs geen mi-croscoop aan te pas te komen om ons dit te doen begrijpen; aan het strand van de zee kan dit ons al duidelijk wor-den. Daar toch hebben wij de beschik-king over golven, die een heel wat gro-tere golfengte hebben dan de lichtgol-ven, de zeegolven namelijk.

Kijkt men van uit een helikopter neer op de golven die op de kust afkomen, dan zal men zien dat een in zee uitste-kende pier iets verandert aan de golf-beweging, maar een uit het water om-hoogstekende dunne stok er hoegenaamd geen invloed op heeft: de golven spoelen er omgedruid omheen. Wij zouden dus kunnen zeggen: met behulp van water-golven de kust verkenkend kan men wel een grote pier „zien“, maar niet een dunne stok.

Langs theoretische weg heeft men vastgesteld, dat men twee punten alleen dan door de microscoop als van elkaar gescheiden kan zien, als de afstand tus-sen beide minstens een halve lichtgolf-lengte bedraagt.

Toen men de lichtmicroscoop zo ver-der volmaakt had dat het licht te groot was om nog verder te geraken, nam men zijn toevlucht tot het gebruiken van een fijnere lichtsoort, het ultravio-lette licht, dat een kleinere golfengte heeft dan zichtbaar licht. Het golfengte-gebied van het zichtbare licht ligt tussen 0,4 en 0,8 micron, dat van ultra-violet beneden 0,4 micron.

Een bezwaar is, dat ultraviolet licht voor het menselijk oog onzichtbaar is. Maar gelukkig kan de fotografische plaat het wel „zien“ — ze is er gevoelig voor. En zo kon men tenminste micro-foto's maken.

Men wilde echter liefst nog verder gaan. Nog fijnere lichtsoorten, nog klei-ner Vervolg pag. 4 kolom 2

DE BLAUWE IS VAN DE BAAN

We zagen hem met achtving voorbijrijden. Maar ook de laatste nazaat van de diligencie, de trekschuit en de paardetram moest verdwijnen. Sinds vrijdag 10 november is de beroemde rij logge blauwe kolossen van de baan, behalve de sloper straat niemand meer op hen te wachten.

Een stukje geschiedenis

Meer dan 37 jaar trouwe dienst heeft de Blauwe achter de rug. Op 25 januari 1924 werden de eerste Blauwen op de baan gezet. Hun traject was toen nog beperkt tot Veur—Leidschendam—Voor-schoten, maar werd op de ochtend van de elfde april van dat jaar doorgetrok-ken naar Leiden en naar Scheveningen. Op die historische ochtend stonden tien gloednieuwe Boedapesters — de plaats van herkomst van de tramstellen is Eoedapest — opgesteld voor het Leidsse gemeentehuis, omgeven en beïnvloed door een grote schare genodigden, het middelpunt van onvermijdelijke toespra-ken. Toen de wachtenden ingestapt wa-ren en het startsein gegeven werd pro-beerden de wagenbestuurders tevergeefs hun Blauwe zijn baanje te laten trek-ken. Van consternatie was de elektrici-telsvoorziening uitgevalen, welk ewel gelukkig snel verholpen was.

Die elfde april is een grote dag ge-worden. In Voor-schoten stond het vol-lallige gemeentebestuur aangehouden om de reizigers te begroeten, in Veur—Leidschendam was ook de fanfare aan-wezig, maar geld voor een ontvangst op het gemeentehuis was er jammer-ge genoeg niet. Voorburg vierde feest, maar het Haagse gemeentebestuur sloeg alles met een grote receptie in het Oranjehotel op de Boulevard.

De volgende dag begon de Blauwe zijn publieke carrière. Zevenendertig jaar lang hebben de statige karossen, hun voorwereldlijke gestalte, of hun glimmende fluit de aandacht getrokken. Nu zijn zij verdwenen.

Afscheid met weemoed

Van de vele Van der Heemers die met de Blauwe tram van en naar hirt reizen hebben wij enkele getraagd hun mening weer te geven. Uit hun

antwoorden blijkt wel dat het vertrek van de Blauwe ook bij hen met gemeng-de gevoelens gepaard ging.

Mej. M. E. B. van der Meer, Techni-sche Dienst, heeft 8½ jaar met de Blau-we tram gereden. De verdwijning van de tram heeft bij haar beslist geen tranen te voorschijn gebracht. Beide vervoermiddelen, de verdwenen tram en de op het moment rijdende bus, hebben hun voordelen: de bus is warmer, maar voller en ongezelliger, de tram koud maar ruim en oergezellig, iedereen ken-nde elkaar meestal alleen maar van ge-zicht, en er vormde zich één grote rei-zende familie. Zo was er elk jaar, vlak voor Dierendag, een dierenvriend die onder zijn medereizigers een collecte hield.

De heer S. F. van Gorkum, Construc-tie bureau Telecommunicatie, heeft 8 jaar, de heer J. Sleyser, Centraal Service Onderdelenmagazijn, 15 jaar met de Blauwe gereisd. Zij zijn echt niet ge-lukkig met de verdwijning van de tram. Zij waren vertrouwd en misschien ge-hecht geraakt aan de tram, en ook bij hen is de gezelligheid de reden van de weemoed. „Het reizen met de Blauwe deed ik voor mijn geneoegen“, zegt de heer Sleyser. De reizigers brachten de tijd dan ook wel op een plezierige ma-nier door: er werd geboomd, luidekeels gezongen — en wanneer iemand niet scio wilde ging hij, of zij, het bagagenet in. Met Sinterklaas waren er pepeno-ten, wanneer er sneeuw lag zorgde ieder bij de deuren weg te blijven, want als die geopend werden volgde er onherroe-pelijk een bekogeling door de jeugd, kortom er gebeurde altijd wel iets in de Blauwe.

Halte dichtbij VDH?

De heer Van Gorkum vindt de bussen niet de goede oplossing. De bussen zijn

veel te klein om de reizigers redelijk op te vangen. Een oplossing is het zeker niet wanneer de dichtstbijzijnde halte de Rozenboomlaan is. Het liefst zou hij zien dat er een halte bij de Broekslootkade kwam, tijdens de spitsuren dus vooerna-melijk voor Van der Heemers. Maar het-temaal het oude ziet hij het toch niet meer worden.

De vierde en laatste die zijn mening over het terugtrekken van de Blauwe gaf was de heer C. de Boer, Slijperij Nabewerking, die het bijzonder jammer vindt dat de tram verdwenen is. Hij heeft 18½ jaar tussen Leiden en Den Haag heen en weer gereisd en is ge-heel aan de oude Blauwe gewend ge-raakt, en het was een prettige gewoonte volgens hem. De gezelligheid neemt bij hem ook een belangrijke plaats in, maar hij ziet de toekomst niet somber in. De oplossing lijkt hem dat tijdens de spits-uren een bus van Voorburg naar Lei-den gaat rijden zonder tussenrijfse slop-plaatsen, en alleen bestemd voor foren-sen. Daarnaast moet dan gedurende de gehele dag een boemeltje rijden.

Het verdwijnen van de Blauwe tram heeft beslist gevoelens van weemoed op-geroepen, ontdektten wij in deze gesprek-ken, en niet alleen bij Van der Heemers maar ook bij vele andere reizigers. Vele forensen zijn dan ook tijdig begonnen met het verzamelen van souvenirs van de Blauwe, asbakjes, bordjes e.d., om althans op die manier de Blauwe op ge-zette tijden bij zich te weten.

T. Haak.

VLEEGENVERNIEETIGER KY 592

Brengt Van der Heem een nieuw produkt op de markt? Misschien wel, maar onbewust doet zij dan een van haar be-langrijkste producten geweld aan. De Technische Dienst Utrecht ontving namelijk enige tijd ge-leden een radio ter reparatie. Klacht: toestel maakt sluiting. Toen men een blik in het inwen-dige van het toestel waagde, bleken zich daar naar schatting zo'n 750 dode vliegen te bevinden. De oorzaak van de klacht was toen gauw duidelijk.

Filatelisten
rubriek
door
P. A. J. v. d. LOO

Sedert 1956 zijn er ieder jaar postze-gels uitgegeven om te trachten de idee van een Verenigd Europa te verbreiden en in gang te doen vinden. Deze idee heeft een lange geschiedenis en in onze gedachten kunnen we via Napoleón, Ka-rel de Grote teruggaan tot het West-

Vervolg pag. 4 kolom 1